

УНИВЕРСИТЕТ ЗА НАЦИОНАЛНО И СВЕТОВНО СТОПАНСТВО

РЕЦЕНЗИЯ

От: проф. д-р Мария Димитрова Стойчева
Софийски университет „Св. Климент Охридски“
Политически науки/ европеистика

Относно: дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен „доктор“ по научна специалност 3.3 Политически науки в УНСС.

Автор на дисертационния труд: *Елена Василий Розберг*
Тема на дисертационния труд: *Евровизия като специфична платформа за провеждане на културна дипломация*

Основание за представяне на рецензията: участие в състава на научното жури по защита на дисертационния труд съгласно Заповед № 1270/14.05.2026 на Ректора на УНСС.

1. Информация за дисертанта

Елена Розберг се е обучавала по докторска програма към катедра Международни отношения/ „Международна икономика и политика“ на УНСС по научна специалност 3.3. Политически науки съгласно Заповед на зам.-ректора по НИД на УНСС №393/14.02.2024 т. Обучението е осъществено в свободна форма през периода 30.01.2024 до 20.05.2026 г.

Елена Розберг получава своето образование в бакалавърска и магистърска степен в България. Бакалавърската ѝ програма е от Университета по библиотекознание и информационни технологии, а

магистърските ѝ степени са от Софийския университет „Св. Климент Охридски“: магистър по английска филология и магистър от програмата по културни връзки и геополитика на Европейския съюз, която се преподава на английски език. Академичните интереси на докторантката са последователни и в академична среда тя работи по темата на настоящата дисертация, като успешно защитава магистърска теза по темата за Евровизия. Елена Розберг има и допълнителни квалификации в тематичното поле, което демонстрира интерес към развитие на знанията и постоянно усъвършенстване. Професионалният път на докторантката е в областта на журналистиката с изявен интерес към музикалната журналистика. Работила е като телевизионен журналист, водещ на ежедневно предаване, радиоводещ и продуцент, съосновател и журналист е в независима медийна платформа. Високо ценена е работата ѝ като създател на аудио съдържание. Като докторант на самостоятелно платено обучение докторантката е покрила всички необходими изисквания и успешно защитава дисертационния си труд на вътрешна защита в катедрата по международни отношения.

От представените материали и въз основа на лични впечатления подчертавам нейната отговорност към изследователската работа, задълбоченост и стриктност в изпълнението на изследователските задачи, висока степен на колаборация с научния ръководител и ясно демонстрирани изследователски качества и подходи.

2. Обща характеристика на представения дисертационен труд

Представеният дисертационен труд на тема *Евровизия като специфична платформа за провеждане на културна дипломация* е структуриран в пет глави, увод и заключение, които обхващат конкурса в исторически и институционален план, теоретичната рамка на изследването, основана на концептуализирането на съдържанието и обхвата на понятия като публична, културна и музикална дипломация и разглеждането на понятията за комуникационна и емоционална инфраструктура, framing; методологическата рамка на изследването, резултатите от емпиричното изследване на основата на експертни интервюта, разглеждането на казуса България в ясно дефиниран период от време. Трудът включва четири приложения, представящи профила на експертите, тематичната кодираща схема на експертните интервюта, архивен опис и аналитични протоколи на експертните интервюта и скрипт за полуструктурирано дълбочинно експертно интервю. Трудът е в обем от

224 страници авторски текст и списък на използваната литература от 93 източника на български и английски език, свързани с конкурса за песен и с дейността на Европейския съюз за радио и телевизия (EBU). Има и списък на институционални и онлайн източници и адекватно широко позоваване на публикации на European Broadcasting Union.

Структурата на дисертационния труд представя ясно логиката на изследването, последователното и надеждно приложение на ясна теоретична рамка. Дисертационният труд демонстрира изключително богато познаване на теории и автори, умело инкорпориране и приложение на основни понятия и изключително богат набор от илюстриране и примери. Това е подход, който горещо акламирам, и изразявам академично удовлетворение от приложението му.

Изследването има актуалност, представена по убедителен начин от докторантката, с фокус върху едно от безспорно културните мегасъбития, надхвърлящи границите на Европа. Авторката убедително аргументира тезата за това, че мегасъбитие като Евровизия, наблюдавано от стотици милиони зрители по целия свят освен, че представлява огледало на промените в обществото, модата, технологиите, сценичното изкуство в хронологичен порядък от създаването му през 1956 година, е също така тясно обвързано със „сериозната“ европейска политика. Акцентът на изследването е върху Евровизия като тясно свързана с концепцията за „меката сила“, външнополитическото присъствие на Европа и последователен процес на натрупване на символен капитал, като се абстрахираме от дебатите, свързани с някои естетически противоречия и критики през годините. Това най-голямо световно песенно състезание е пряко свързано с обединението на Европа, закодирано в аргументите по създаването му като „телевизионен спектакъл на живо за обединение на след-военната западна Европа посредством музика“ (Raykoff and Tobin 2007). Цикличността на това мегасъбитие също представя чрез музикалните изпълнения реалността на проявяващи се субективности на европейското и с това става фактор за договаряне на пре-брандирането на Европа и европейските нации на и отвъд сцената. Актуалността се определя и от факта, че няма достатъчно изследвания в българския академичен контекст.

Целта на авторката да използва Евровизия „като аналитично поле, чрез което могат да бъдат прецизирани понятията за публична и културна дипломация в условията на трансформация на медийната и дигиталната комуникационна среда“ (с. 4) според мен е убедително постигната. Подходът да се разглежда Евровизия като конкретна исторически и

институционално обусловена конфигурация и прилагането на качествен изследователски дизайн, включващ теоретичен анализ, казусен подход и дълбочинни експертни интервюта, е резултатен и продуктивен за изследователския проект. Дисертационният труд представя ясно обекта и предмета на изследването, целите на изследването и особено важно за мен изследователските въпроси, които обосновават фокуса към Евровизия като специфична платформа на публичната и културната дипломация. Именно с това ясно е представена и основната хипотеза на изследователската работа и ограниченията на изследването. Специфично за изследването и от особен интерес е „проявлението на динамиката център–периферия в рамките на конкурса“ (с. 12).

Първа глава разглежда конкурса за песен Евровизия в исторически и институционален план с цел представяне на контекста, в който конкурсът се позиционира като специфична платформа на културно присъствие. Обосновани са измеренията на конкурса като основа за изследване на модела на присъствие в международна среда. Тук обосновано се акцентира върху ролята на организационната структура на международната организация, под егидата на която се провежда конкурсът. От друга страна, адекватно се визира комуникационната инфраструктура на транснационалност и публичност с ясни структуриращи елементи. Важен аргумент, представен убедително, е функционирането на конкурса като национално културно позициониране. Извеждането на тези елементи оформя логично прехода към аналитичната основа на изследването и развитието на теоретичната рамка. За това допринася и акцентът върху институционалното развитие на Евровизия като основа за устойчивост и инкорпориране на постоянен стремеж към иновативност като медийно мегасъбитие с основен фокус върху активното включване на телевизионната публика и емоционалния регистър на възприемането на музикалните изпълнения.

Втора глава представя ясно и обосновано теоретичната рамка на изследването с цел да се анализира това музикално мегасъбитие като специфична платформа на културна дипломация в условията на транснационална медийна публичност. Определени и прецизно разгледани са основните теоретични оси и разграничения между публична, културна и музикална дипломация, както и тяхната взаимосвързаност и подчиненост в анализа им като специализирани форми. Музикалната дипломация се определя като самостоятелно аналитично поле, като се прилагат и интегрират теоретични модели на мрежова власт и символна референция. Концептуалната рамка се

разширява с въвеждането на понятието за „емоционална инфраструктура“. Изграждането на аналитичната рамка се основава на задълбочено представяне и преглед на основни теоретични направления и подходи в разглеждането на културната дипломация (Nye, Armitage, Castells, Bourdieu, Williams, Mattern, Miskimmon & O'Loughlin, Cull, Melissen, Riordan, Roche и други). Докторантката представя съдържанието и обхвата на понятието музикална дипломация, обозначаващо „онези форми на международна комуникация, при които музиката се използва целенасочено за изграждане на отношения, доверие и национален престиж“ (с. 49), и разглеждането на „музиката като емоционална инфраструктура на културната дипломация“ (с. 51). Втора глава е ключова за разработването на аналитичния инструментариум за изследването на Евровизия като комуникационна инфраструктура на символно и репутационно влияние. В главата се представят и основанията за разглеждането на Евровизия като алтернативен тип мегасъбитие в сравнителен аспект с утвърдени мегасъбития, предимно от спортната област, с извеждането на нейните специфични характеристики като определящи въздействието ѝ, чрез публична видимост, музикално изпълнение и символна комуникация. Външнополитическата значимост на това музикално мегасъбитие се осъществява, както ясно се обосновава в изследването, посредством артистичен медиатор и динамика на „хибридна дипломатическа екосистема“ (с. 70) и се интерпретира като „разпределена дипломация“, средство за международно символно признание и разширяване на дипломатическия субект. Успешно и убедително се представя и операционализацията на теоретичната рамка, последователно приложена в провеждането на изследването.

Трета глава представя методологическата рамка, основаваща се на качествен подход, което е обосновано и ясно аргументирано като адекватно за формулираната хипотеза. Валидно е приложен методът на експертно дълбочинно интервю като „инструмент за събиране на професионални перспективи, допълнен от тематичен анализ и дискурсивно-аналитичен прочит, чрез които се извеждат устойчиви теми, интерпретации и смислови модели“ (с. 81). Този методологически избор ясно се представя като вписващ се в традициите на културните и медийни изследвания. Ясно са представени взаимно допълващите се равнища на анализ – теоретично-дискурсивно, емпирично-аналитични и интерпретативно-аналитично. Изведена е кодираща рамка на дълбочинните интервюта с основните ѝ принципи. Тематичното и дискурсивно кодиране е представено в необходимите детайли. Ясно са

дефинирани ограниченията на изследването, което осигурява аналитична прозрачност, но и оформя необходимост от покриване на някои от тях в бъдещи изследвания.

Четвърта глава и разглеждането на казуса на България са логично структурирани, като е посочено, че избраният период е аналитично показателен, свързан с присъединяването на България към Европейския съюз. Представени са убедителни аргументи за селектирането на случаите с цел идентифициране на модели на културна комуникация. Приложението на теоретичната рамка е ясно проследимо с акцент върху „емоционалната комуникация като ключов ресурс на културната дипломация“ и опитите за смислено национално позициониране. Изводите от разглеждането на българския случай са обосновани и пряко отговарят на поставените изследователски въпроси. Те имат и важен научно-приложен принос. Те обосновават и извеждат логиката на културно позициониране на българските участия, развитието на модел на представяне, основан на артистична автентичност, което логично води до извода, че националното присъствие може да се възприема „не като периферно или екзотично, а като част от по-широкия комуникационен хоризонт на конкурса“ (с. 132). Отбелязвам аналитичната значимост на Пета глава, която чрез експертните интервюта осъществява „емпирична проверка и концептуално задълбочаване на основната изследователска хипотеза и свързаните с нея подхипотези“ (с. 137).

3. Оценка на получените научни и научно-приложни резултати

Съгласна съм и потвърждавам основните научни и научно-приложни приноси, които са формулирани прецизно, адекватно и обосновано. Те са представени в три основни групи: теоретични, методологически и емпирични. Акцентирам на важността на теоретичните приноси, които допринасят за политологичното осмисляне на европейската културна публичност като мрежова комуникационна среда. Изразявам съгласие с основния принос на дисертационното изследване за разширяване на политологичния анализ на културната дипломация.

Изведените изводи от изследването аргументирано обосновават изпълнението на поставените цели и задачи.

4. Оценка на научните и научно-приложни приноси

Приносите са формулирани ясно и са добре подкрепени с аргументи, като обективно отразяват постиженията на дисертационния труд. Представените приноси могат да се разширят съдържателно по посока на практическата приложимост на цялостната разработка.

5. Оценка на публикациите по дисертацията

Елена Розберг представя три публикации от 2025 г. по темата на дисертационното изследване на академични форуми и издания: „Културната дипломация в ерата на глобалните комуникации: примерът на Евровизия“; „Културна дипломация и европейска идентичност в контекста на политически различия: Евровизия между центъра и периферията като асиметрична платформа“ и „Forbidden Melodies: Bulgarian Collectors of Western Music and the Informal Infrastructures of Cultural Circulation in Late Socialist Bulgaria“. Те постигат добра степен на разпространение в академичната общност сред млади изследователи и академичните среди на няколко университета.

6. Оценка на автореферата

Представеният от докторантката Елена Розберг автореферат отразява адекватно съдържанието на дисертацията. Спазени са всички изисквания за такъв текст, който включва най-същественото от разработката на дисертационния труд, като отразява основните резултати, постигнати в дисертацията и обобщава приносните моменти.

7. Критични бележки, препоръки и въпроси

Нямам критични бележки и въпроси.

Имам препоръка за продължаване на изследването с оглед на последните събития, свързани с победата на Дара на конкурса Евровизия през 2026 година и предстоящото домакинство на България на следващото издание на Евровизия. Приложението на етнографско наблюдение и продължаването на използването на качествени методи е препоръчително.

8. Заключение

В заключение представям пред уважаемите членове на научното жури моето убеждение за достойнствата на предложения дисертационен труд като самостоятелно изследване, неговата изследователска задълбоченост, актуалност като свидетелство за безспорни изследователски умения и прилагането на изследователски подходи от авторката Елена Розберг. Предлагам с пълно убеждение на Елена Розберг да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“ по научна специалност 3.3 Политически науки.

11.06.2026 / София

Подпис: *Мария Стойчева*

REVIEW

By: Prof. Dr. Maria Dimitrova Stoicheva
Sofia University "St. Kliment Ohridski"
Political Science/ European Studies

Subject: dissertation for the award of the educational and scientific degree
"Doctor" in the scientific specialty 3.3 Political Science at the UNWE.

Author of the dissertation: Elena Vasily Rozberg

Topic of the dissertation: Eurovision as a specific platform for conducting cultural
diplomacy

Basis for presenting the review: participation in the scientific jury for the defense
of the dissertation in accordance with Order No. 1270/14.05.2026 of the Rector of
the UNWE.

1. Information about the dissertation candidate

The dissertation candidate studied under the doctoral program at the Department of International Relations/ "International Economics and Politics" of the UNWE in the scientific specialty 3.3. Political Science according to the Order of the Vice-Rector for Research and Development of the UNWE No. 393/14.02.2024. The training was carried out in a free form during the period 30.01.2024 to 20.05.2026.

Elena Rozberg received her Bachelor's and Master's degrees in Bulgaria. Her Bachelor's program is from the University of Library Science and Information Technologies, and her Master's degrees are from Sofia University "St. Kliment Ohridski": Master's degree in English Philology and Master's degree in Cultural Liaisons and Geopolitics of the European Union, which is taught in English. The doctoral student's academic interests are consistent and in an academic environment she works on the topic of the current dissertation, successfully defending a Master's thesis on the topic of Eurovision. Elena Rozberg also has additional qualifications in the thematic field, which demonstrates an interest in developing knowledge and constant improvement. The doctoral student's professional path is in the field of journalism with a pronounced interest in music journalism. She has worked as a

television journalist, host/presenter of a daily program, radio host and producer, co-founder and journalist in an independent media platform. Her work as a creator of audio content is highly valued. As a doctoral student of self-funded studies, the doctoral student has covered all the necessary requirements and successfully defended her dissertation work following the requirement for an internal defence at the Department of International Relations. From the presented materials and based on personal impressions, I emphasize her responsibility for research work, thoroughness and rigor in the implementation of research tasks, a high degree of collaboration with the scientific supervisor and clearly demonstrated research qualities and approaches.

2. General characteristics of the presented dissertation work

The presented dissertation work on the topic of Eurovision as a specific platform for conducting cultural diplomacy is structured in five chapters, an introduction and a conclusion, which cover the competition in historical and institutional terms, the theoretical framework of the study, based on the conceptualization of the content and scope of concepts such as public, cultural and musical diplomacy and the consideration of the concepts of communication and emotional infrastructure, framing, the methodological framework of the study, the results of the empirical study based on expert interviews, the consideration of the case of Bulgaria in a clearly defined period of time. The work includes four appendices, presenting the profile of the experts interviewed, the thematic coding scheme of the expert interviews, an archival inventory and analytical protocols of the expert interviews and a script for a semi-structured in-depth expert interview. The work consists of 224 pages of author's text and a list of references from 93 sources in Bulgarian and English, related to the song contest and the activities of the European Broadcasting Union (EBU). There is also a list of institutional and online sources and an adequately broad reference to publications of the European Broadcasting Union.

The structure of the dissertation clearly presents the logic of the research, the consistent and reliable application of a well-presented theoretical framework. The dissertation demonstrates an exceptionally rich knowledge of theories and authors, skilful incorporation and application of basic concepts and an exceptionally rich set of illustrations and examples. This is an approach that I warmly acclaim, and I express academic satisfaction with its application.

The research is topical, presented in a convincing manner by the doctoral student, with a focus on one of the undoubtedly cultural mega-events that transcends the borders of Europe. The author convincingly argues that a mega-event like Eurovision, watched by hundreds of millions of viewers around the world, in addition to being a mirror of the changes in society, fashion, technology, and

performing arts in chronological order since its creation in 1956, is also closely tied to “serious” European politics. The emphasis of the study is on Eurovision as closely related to the concept of “soft power”, Europe’s foreign policy presence and a consistent process of accumulating symbolic capital, abstracting from the debates related to some aesthetic contradictions and criticisms over the years. This largest world song contest is directly related to the unification of Europe, encoded in the arguments for its creation as “a live television spectacle for the unification of post-war Western Europe through music” (Raykoff and Tobin 2007). The cyclical nature of this mega-event also presents, through the musical performances, the reality of manifest subjectivities of the European and thus becomes a factor for negotiating the re-branding of Europe and European nations on and beyond the stage. The relevance is also determined by the fact that there is not enough research in the Bulgarian academic context.

The author’s goal of using Eurovision “as an analytical field through which the concepts of public and cultural diplomacy can be refined in the conditions of transformation of the media and digital communication environment” (p. 4) is, in my opinion, convincingly achieved. The approach of considering Eurovision as a specific historically and institutionally conditioned configuration and the application of a qualitative research design, including theoretical analysis, a case study approach and in-depth expert interviews, is effective and productive for the research project. The dissertation clearly presents the object and subject of the study, the objectives of the study and, especially important for me, the research questions that justify the focus on Eurovision as a specific platform of public and cultural diplomacy. This is precisely what clearly presents the main hypothesis of the research work and the limitations of the study. Specific to the study and of particular interest is “the manifestation of the center-periphery dynamics within the contest” (p. 12).

The first chapter examines the Eurovision Song Contest in historical and institutional terms in order to present the context in which the contest is positioned as a specific platform of cultural presence. The dimensions of the contest are substantiated as a basis for studying the model of presence in an international environment. Here, the role of the organizational structure of the international organization under the auspices of which the contest is held is justifiably emphasized. On the other hand, the communication infrastructure of transnationality and publicity is adequately addressed with clear structuring elements. An important argument, presented convincingly, is the functioning of the contest as a national cultural positioning. The derivation of these elements logically shapes the transition to the analytical basis of the study and the development of the theoretical framework. The emphasis on the institutional development of Eurovision as a basis for sustainability and incorporation of a constant pursuit of innovation as a media mega-event with a main

focus on the active involvement of the television audience and the emotional register of the perception of musical performances also contributes to this.

Chapter two presents a clear and well-founded theoretical framework for the study in order to analyse this musical mega-event as a specific platform of cultural diplomacy in the context of transnational media publicity. The main theoretical axes and distinctions between public, cultural and musical diplomacy are defined and precisely examined, as well as their interconnection and subordination in their analysis as specialized forms. Musical diplomacy is defined as an independent analytical field, applying and integrating theoretical models of network power and symbolic reference. The conceptual framework is expanded with the introduction of the concept of “emotional infrastructure”. The construction of the analytical framework is based on an in-depth presentation and review of the main theoretical directions and approaches in the consideration of cultural diplomacy (Nye, Armitage, Castells, Bourdieu, Williams, Mattern, Miskimmon & O’Loughlin, Cull, Melissen, Riordan, Roche and others). The doctoral student presents the content and scope of the concept of music diplomacy, denoting “those forms of international communication in which music is used purposefully to build relationships, trust and national prestige” (p. 49), and the consideration of “music as an emotional infrastructure of cultural diplomacy” (p. 51). Chapter two is key to developing the analytical toolkit for the study of Eurovision as a communication infrastructure of symbolic and reputational influence. The chapter also presents the grounds for considering Eurovision as an alternative type of mega-event in a comparative aspect with established mega-events, primarily from the sports field, with the derivation of its specific characteristics as determining its impact, through public visibility, musical performance and symbolic communication. The foreign policy significance of this musical mega-event is realized, as clearly substantiated in the study, through an artistic mediator and the dynamics of a “hybrid diplomatic ecosystem” (p. 70) and is interpreted as “distributed diplomacy”, a means of international symbolic recognition and expansion of the diplomacy subject. The operationalization of the theoretical framework consistently applied in the conduct of the study is also successfully and convincingly presented.

Chapter three presents the methodological framework, based on a qualitative approach, which is justified and clearly argued as adequate for the formulated hypothesis. The method of expert in-depth interview is validly applied as “a tool for collecting professional perspectives, supplemented by thematic analysis and discursive-analytical reading, through which sustainable themes, interpretations and semantic models are derived” (p. 81). This methodological choice is clearly presented as fitting into the traditions of cultural and media studies. The mutually complementary levels of analysis are clearly presented – theoretical-discursive,

empirical-analytical and interpretative-analytical. A coding framework for in-depth interviews with its main principles is derived. Thematic and discursive coding is presented in the necessary details. The limitations of the study are clearly defined, which ensures analytical transparency, but also identifies a need to cover some of them in future studies.

Chapter Four and the examination of the case of Bulgaria are logically structured, stating that the selected period is analytically indicative, related to Bulgaria's accession to the European Union. Convincing arguments are presented for the selection of cases in order to identify models of cultural communication. The application of the theoretical framework is clearly traceable with an emphasis on "emotional communication as a key resource of cultural diplomacy" and attempts at meaningful national positioning. The conclusions from the examination of the Bulgarian case are justified and directly respond to the research questions posed. They also have an important scientific and applied contribution. They substantiate and deduce the logic of cultural positioning of Bulgarian participations, the development of a model of presentation based on artistic authenticity, which logically leads to the conclusion that the national presence can be perceived "not as peripheral or exotic, but as part of the broader communication horizon of the competition" (p. 132). I specially emphasise the analytical significance of Chapter five, which, through expert interviews, carries out "empirical verification and conceptual deepening of the main research hypothesis and its related sub-hypotheses" (p. 137).

3. Evaluation of the obtained scientific and scientific-applied results

I agree and confirm the main scientific and scientific-applied contributions, which are formulated precisely, adequately and reasonably. They are presented in three main groups: theoretical, methodological and empirical. I emphasize the importance of theoretical contributions that contribute to the political scientific understanding of European cultural publicity as a network communication environment. I agree with the main contribution of the dissertation research to expanding the political scientific analysis of cultural diplomacy.

The conclusions drawn from the research substantiate the implementation of the set goals and objectives.

4. Evaluation of scientific and applied scientific contributions

The contributions are clearly formulated and well supported by arguments, objectively reflecting the achievements of the dissertation work. The presented contributions can be expanded meaningfully in the direction of the practical applicability of the overall development.

5. Evaluation of the dissertation publications

Elena Rosberg presents three publications from 2025 on the topic of the dissertation research in academic forums and publications: “Cultural Diplomacy in the Age of Global Communications: The Example of Eurovision”; “Cultural Diplomacy and European Identity in the Context of Political Differences: Eurovision Between the Center and the Periphery as an Asymmetric Platform” and “Forbidden Melodies: Bulgarian Collectors of Western Music and the Informal Infrastructures of Cultural Circulation in Late Socialist Bulgaria”. They achieve a good degree of dissemination in the academic community among young researchers and the academic circles of several universities.

6. Evaluation of the abstract

The abstract submitted by the doctoral student Elena Rozberg adequately reflects the content of the dissertation. All requirements for such a text have been met, which includes the most essential aspects of the development of the dissertation work, reflecting the main results achieved in the dissertation and summarizing the contributions.

7. Critical notes, recommendations and questions

I have no critical notes and questions.

I have a recommendation to continue the research in view of the recent events related to Dara's victory at the Eurovision Song Contest in 2026 and Bulgaria's upcoming hosting of the next edition of Eurovision. The application of ethnographic observation and the continued use of qualitative methods is recommended.

8. Conclusion

In conclusion, I present to the esteemed members of the scientific jury my conviction about the merits of the proposed dissertation work as an independent study, its research depth, relevance as evidence of undisputed research skills and the application of research approaches by the author Elena Rozberg. I propose with full conviction that Elena Rozberg be awarded the educational and scientific degree "doctor" in the scientific specialty 3.3 Political Science.

11.06.2026 / Sofia

Signature: *Maria Stoeva*